

Egy főszerkesztő emlékezete

Emlékezés a 80 éve született Hatvani Dánielre

Fekete csillag

*Örvény örvényt hív elő
hangjára vad zuhatagnak:
porladozó félelmeimmél
a sziklák hatalmasabbak.*

*Mennykő gördül, már nem lehet
bélelt odúba visszatérnem.
Fölöttem hullám csap össze
s így ébren vagyok, ébren.*

*Minden szó véres áldozat -
felmutassam melyik istennek?
Kárhozat lobban, szívemben
fekete csillag reszket.*

Hatvani Dánielt még gimnazista koromban, úgy 1969 táján ismertem meg. Csongrádi gimnazista voltam, az akkortájt induló *Forrás* folyóiratnak lelkes olvasója és pályakezdő író.

Csongrádról elküldtem verseimet a *Forrás*nak, nem közöltek, de bátorítottak, és ezért elhatároztam, hogy személyesen is ellátogatok a szerkesztőségbe, Kecskemétre.

Még a régi kecskemétiiek közül sem sokan tudják: a *Forrás* első szerkesztősége az úgynevezett Ókollégium legfelső szintjén volt. Patinás épületbe léptem be, évszázadok léptei által koptatott falépcsőkön lépdeltem fel, olyan lépcsőn, amelyet egykor Jókai Mór is koptatott.

Nem születik az ember főszerkesztőnek, Hatvani Dániel is a folyóirat segéd-szerkesztője volt akkor, és a helyi megyei lap újságírója.

Varga Mihály, az akkori főszerkesztő, az alapító főszerkesztő fogadott, és érkezésemre telefonon riasztotta Hatvani Danit, hogy jöjjön be a szerkesztőségbe.

Mindkettőjünkkel akkor találkoztam először. Később, épp negyven éve, 1976-ban az akkor már főszerkesztő Hatvani Dániel hívására kerültem magam is szerkesztőnek a *Forrás* szerkesztőségébe.

Bibó István, a neves társadalomtudós mondta, hogy azt írják a fejfájára: élt 1945-től 1948-ig. Vagyis amikor a háború után a demokrácia kivirágzott, és még virágzott Magyarországon.

Ennek párhuzamaként Hatvani Dani fejfájára azt írhatnánk: élt 1974-től 1988-ig. Amikor a *Forrás* főszerkesztője volt. Az ő főszerkesztése alatt működésé-

---

Elhangzott Tiszaderzsén, Hatvani Dániel posztumusz díszpolgárrá avatása alkalmából.

ben konszolidálódott a lap, lett megbízhatóan az ország egyik legjobb folyóirata, a szociográfia fellegvára és az éledező írói ellenállás műhelye.

Költői tehetsége is ekkor bontakozott ki.

Beszédes című kötete a *Kalózlobogó*. Az volt ő, kalóz, bár óvatos duhaj a szocializmus széljárása alatt, a Kádár-rendszer tengervizén.

A rendszerváltás táján vált meg a *Forrástól*, és utána már sem a társadalomban, sem a magánéletben, sem a közéletben nem találta meg igazán a helyét.

Éveket magányosan élt, és azt hiszem, magányosan halt meg.

Köszönet Tiszaderzsnek, felnevelő szülőföldjének, hogy 80. születésnapja idején közösségébe visszafogadta ezt a közösségre vágyó, ezt a kiváló, közösségi embert.

Pintér Lajos

E számunkat nyomta és kötötte a Print 2000 Nyomda Kft.

NYOMDA KFT. KECSKEMÉT

6000 Kecskemét, Nyomda u. 8.

Tel.: +36 76 501 240; Fax: +36 76 501 249

E-mail: info@print2000.hu

www.print2000.hu

Folyóiratunk megjelenését az Emberi Erőforrások Minisztériuma és
a Nemzeti Kulturális Alap támogatja.

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA

Nemzeti Kulturális Alap